

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 416/2020
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Мирослава Косанића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К број 95/2019 од 27.11.2019. године и Кв 2213/2019 од 17.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Косанића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К број 95/2019 од 27.11.2019. године и Кв 2213/2019 од 17.12.2019. године, а предмет враћа Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К број 95/2019 од 27.11.2019. године, одређено је да се досуђују трошкови кривичног поступка окривљеном АА на име одбране у укупном износу од 87.000 динара, који се имају платити из буџетских средстава суда на рачун браниоца – адвоката Мирослава Косанића који се води код „... банке“, у року од 60 дана, рачунајући од дана правноснажности решења.

Истим решењем захтев за накнаду трошкова адвоката Мирослава Косанића преко досуђеног износа, а за износ од 4.125,00 динара, одбијен је као неоснован.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2213/2019 од 17.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браница окривљеног АА – адвоката Мирослава Косанића, изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К.број 95/2019 од 27.11.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Мирослав Косанић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења преиначи тако што ће окривљеном досудити трошкове на име састава

трошковника у износу од 4.125 динара и за састав жалбе у износу од 8.250 динара, или да побијано решење укине и предмет врати Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање, те да истовремено обавезе суд да му надокнади трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 8.250 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да је и по налажењу овога суда побијаним решењима учињена повреда закона, јер део захтева окривљеног, у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка настали пред Основним судом у Новом Саду, а на име састављања захтева за накнаду трошкова и на име састава жалбе на решење о трошковима, није прихваћен.

Према стању у списима, Основни суд у Новом Саду је првостепеним решењем окривљеном АА на име награде и нужних издатака браниоца досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 87.000 динара, који се имају платити из буџетских средстава суда. Део захтева за накнаду трошкова у износу од 4.125,00 динара, првостепени суд је одбио као неоснован, налазећи да окривљеном не припада право на трошкове настале за састављање самог захтева за накнаду трошкова у првостепеном поступку, са образложењем да се трошковник браниоца не може сматрати поднеском у смислу става 2. тарифног броја 4., јер се тај поднесак не односи на чињенице или доказе који су релевантни за одлучивање о битним чињеницама у самом поступку, а које би биле од утицаја за пресуђење. Према ставу изнетом у првостепеном побијаном решењу, поднесак насловљен као „трошковник“ не представља поднесак у смислу члана 229. став 1. ЗКП, а не може се ни сврстати у „остале поднеске у кривичном поступку“ према тарифном броју 4. став 2.

Другостепеним решењем истог суда Кв. број 2213/2019 од 17.12.2019. године, жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована, с тим што овим решењем окривљеном нису признати ни трошкови настали на име састављања жалбе на решење о трошковима, без образложења из којих разлога браниоцу окривљеног исти нису досуђени.

Поступајући на овај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Новом Саду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1. увећана за 100 %.

Дакле, награда за састављање захтева за накнаду трошкова и жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5. став 1. и 2., већ се овај захтев као и жалба имају третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду цитиране одредбе, те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, то су неправилна решења нижестепених судова којима наведени трошкови нису признати и досуђени окривљеном.

Како је на овај начин побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Мирослава Косанића, то је Врховни касациони суд поднети захтев усвојио као основан, и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења, а списе предмета вратио Основном суду у Новом Саду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку, Основни суд у Новом Саду ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истим, након чега ће бити у могућности да донесе правилну на закону засновану одлуку.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**